EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2021/168,

10. veebruar 2021,

millega muudetakse määrust (EL) 2016/1011 seoses teatavate kolmandate riikide hetke vahetuskursi võrdlusaluste väljaarvamisega määruse kohaldamisalast ning asendusvõrdlusaluste määramisega teatavatele võrdlusalustele, mille väljaandmine on lõpetamisel, ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust, ([1])

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Et maandada vahetuskursside ebasoodsate muutuste mõju valuutade puhul, mis ei ole alusvääringutesse kergesti konverteeritavad või mille suhtes kohaldatakse valuutakontrolle, sõlmivad liidu äriühingud alusvara ostmiseta valuutatuletislepinguid, näiteks forvard- ja vahetuslepinguid. Kui hetke vahetuskursi võrdlusalused puuduvad valuutatuletislepingute kohaste väljamaksete arvutamiseks, avaldab see negatiivset mõju liidu äriühingutele, kes ekspordivad tekkivatele turgudele või kellel on sellistel turgudel varasid või kohustusi ning kes seetõttu on avatud tekkivate turgude valuutakursside kõikumisest tulenevatele riskidele. Pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/1011 ([4]) sätestatud üleminekuperioodi lõppemist 31. detsembril 2021 (edaspidi „üleminekuperiood“) ei ole enam võimalik kasutada muu kolmandas riigis asuva halduri kui keskpanga väljaantavaid hetke vahetuskursi võrdlusaluseid.

(2) Et võimaldada liidu äriühingutel jätkata oma äritegevust, maandades samas valuutariski, tuleks finantsinstrumentides lepinguliste väljamaksete arvutamiseks kasutatud ning komisjoni poolt teatavate kriteeriumide kohaselt kindlaks määratud teatavad hetke vahetuskursi võrdlusalused määruse (EL) 2016/1011 kohaldamisalast välja arvata.

(3) Arvestades vajadust vaadata põhjalikult läbi määruse (EL) 2016/1011 kohaldamisala ja selle kolmandates riikides asuvate haldurite välja antavaid võrdlusaluseid (edaspidi „kolmandate riikide võrdlusalused“) käsitlevad sätted, tuleks kolmandate riikide võrdlusalustele kehtivat üleminekuperioodi pikendada. Komisjonil peaks olema õigus pikendada üleminekuperioodi delegeeritud õigusaktiga veel maksimaalselt kahe aasta võrra, kui läbivaatamise aluseks olev hindamine näitab, et üleminekuperioodi ettenähtud lõppemine kahjustaks kolmandate riikide võrdlusaluste jätkuvat kasutamist liidus või kujutaks endast tõsist ohtu finantsstabiilsusele.

([1]) ELT C 366, 30.10.2020, lk 4.
([2]) ELT C 10, 11.1.2021, lk 35.
([3]) Euroopa Parlamendi 19. jaanuari 2021 seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 2. veebruari 2021. aasta otsus.
([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT L 171, 29.6.2016, lk 1).

(4) Kolmandate riikide võrdlusaluste jaoks üleminekuperioodi pikendamine võib anda liidu võrdlusaluste halduritele stiimuli viia oma tegevus üle kolmandasse riiki, selleks et nende suhtes ei kohaldataks määruse (EL) 2016/1011 nõudeid. Sellise kõrvalehoidmise ennetamiseks ei tohiks üleminekuperioodil liidust kolmandasse riiki ümber asunud halduritel olla üleminekusätte alusel juurdepääsu liidu turule ilma, et nad järgiksid määruse (EL) 2016/1011 nõudeid.

(5) Pärast 31. detsembrit 2020, mil lõppeb Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingus ([5]) ette nähtud üleminekuperiood, ei kvalifitseeru intressimäära võrdlusalus Londoni pankadevaheline intressimäär (LIBOR) enam määruse (EL) 2016/1011 kohaselt kriitilise tähtsusega võrdlusaluseks. Lisaks teatas Ühendkuningriigi finantsinspektsioon (Financial Conduct Authority, edaspidi „FCA“) 2017. aastal, et ta ei veena ega sunni paneelis osalevaid panku esitama LIBORile sisendandmeid pärast 2021. aasta lõppu. FCA ja LIBORi halduri hilisemad avaldused on selgitanud, et LIBOR likvideeritakse enamike valuutade ja tähtaegade puhul 2021. aasta lõpuks ning ülejäänud valuutad ja tähtajad järgnevad sellele 2023. aasta jooksul. LIBORi väljaandmise lõpetamine või likvideerimine võib tuua kaasa negatiivsed tagajärjed, mis häirivad märkimisväärselt liidu finantsturgude toimimist. Liidus on suur hulk LIBORit järgivaid lepinguid, mis mõjutavad liidu ettevõtjaid ning seonduvad võlgade, laenude, tähtajaliste hoiuste, väärtpaberite ja tuletisinstrumentidega, mille lõpptähtaeg on pärast 31. detsembrit 2021 ja mis ei sisalda tagavaraks piisavalt tõhusaid sätteid LIBORi väljaandmise lõpetamise või likvideerimise puhuks arvutatuna asjaomases valuutas või mõne selle tähtaja osas. Mõnda neist lepingutest ja mõnda finantsinstrumenti, mis on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/65/EL, ([6]) pole võimalik uuesti läbi rääkida selleks, et enne 31. detsembrit 2021 sinna lepingulist asendussätet lisada.

(6) Et oleks võimalik tagada kehtivate lepingute jätkuv korrapärane toimimine, milles on viidatud laialdaselt kasutatavale võrdlusalusele, mille väljaandmise lõpetamisega võivad kaasneda negatiivsed tagajärjed, mis häirivad märkimisväärselt liidu finantsturgude toimimist, ning juhuks, kui selliseid lepinguid või direktiivis 2014/65/EL määratletud finantsinstrumente pole võimalik uuesti läbi rääkida, et lisada võrdlusaluse väljaandmise lõpetamise ajaks asendussäte, tuleks sätestada selliste võrdlusaluste väljaandmise lõpetamise või nõuetekohase likvideerimise raamistik. Selline raamistik peaks hõlmama selliste lepingute või direktiivis 2014/65/EL määratletud finantsinstrumentide asendusvõrdlusalusele ülemineku korda. Võrdlusaluse asendamisega tuleks tagada, et välditakse lepingute täitmise võimatust, mis võib märkimisväärselt häirida liidu finantsturgude toimimist.

(7) Liidu tasandil puuduv võrdlusaluse väljaandmise nõuetekohase lõpetamise või likvideerimise raamistik põhjustaks liikmesriikides tõenäoliselt erinevaid regulatiivseid lahendusi, mis seaks liidu sidusrühmad silmitsi õigusliku ebakindluse ja lepingute täitmise võimatusega seotud riskidega. Kehtivatest lepingutest ning direktiivis 2014/65/EL määratletud finantsinstrumentidest tulenevate riskipositsioonide kõrval võivad lepingute täitmise võimatuse suurem risk ja sellest tingitud kohtuvaidlused häirida märkimisväärselt finantsturgude toimimist. Selliste erakorraliste asjaolude tõttu ja selleks et tegeleda kaasnevate süsteemsete riskidega, on vaja kehtestada ühtlustatud lähenemisviis, et tegeleda teatavate liidu jaoks süsteemselt oluliste võrdlusaluste väljaandmise lõpetamise või likvideerimisega. Määrus ei puuduta liikmesriikide võrdlusalustega seotud pädevusi, mis ületavad komisjonile antud volituste ulatust.

(8) Määruse (EL) 2016/1011 kohaselt peab järelevalvealustel isikutel, kes ei ole võrdlusaluse haldurid, olema ettenägematu olukorra kava juhuks, kui võrdlusalust oluliselt muudetakse või kui selle väljaandmine lõpetatakse. Võimaluse korral tuleks sellistes ettenägematu olukorra kavades kindlaks määrata üks või mitu võimalikku asendusvõrdlusalust. Nagu LIBORiga saadud kogemus on näidanud, on oluline koostada ettenägematu olukorra kava juhuks, kui võrdlusalus oluliselt muutub või kui selle väljaandmine lõpetatakse. Pädevad asutused peaksid jälgima, kas seda kohustust täidetakse, ja neil peaks olema võimalus läbi viia pistelisi kontrolle. Seetõttu peaksid järelevalvealused isikud hoidma oma ettenägematu olukorra kavad ja nende ajakohastatud versioonid kergesti kättesaadavana, et nad saaksid need taotluse korral viivitamata pädevatele asutustele edastada.

([5]) ELT L 29, 31.1.2020, lk 7.

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

(9) Lepingud, mis ei ole määratletud finantslepinguna määruses (EL) 2016/1011, või finantsinstrumendid, mis ei kattu selle määruse finantsinstrumendi mõistega, kuid mis tuginevad samuti võrdlusalustele, mille väljaandmine lõpetatakse või mis likvideeritakse, võivad samuti märkimisväärselt häirida finantsturgude toimimist liidus. Paljud isikud kasutavad selliseid võrdlusaluseid, kuid nad ei kvalifitseeru järelevalvealusteks isikuteks. Sellest tulenevalt ei oleks võrdlusaluse asendamisest kasu selliste lepingute osaliste ja selliste finantsinstrumentide omajate jaoks. Selleks et vähendada nii palju kui võimalik potentsiaalset mõju turu usaldusväärsusele ja finantsstabiilsusele ning tagada kaitse õiguskindlusetuse vastu, peaks komisjoni volitus määrata asendusvõrdlusalus kohalduma kõigi direktiivis 2014/65/EL määratletud lepingute ja finantsinstrumentide suhtes, mille suhtes kohaldatakse liikmesriigi õigust. Lisaks tuleks võrdlusaluse asendamist kohaldada ka lepingutele, mille suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigust, kuid mille kõik osalised on asutatud liidus, juhul kui leping vastab käesoleva määruse nõuetele ja kui kõnealuse kolmanda riigi õigusega ei ole ette nähtud võrdlusaluse nõuetekohane likvideerimine. Kohaldamisala laiendamine ei tohiks mõjutada määruse (EL) 2016/1011 neid sätteid, mida käesoleva määrusega ei muudeta.

(10) Võrdlusaluse kohustusliku asendamise kohaldamine peaks piirduma direktiivis 2014/65/EL määratletud lepingute ning finantsinstrumentidega, mida pole enne asjaomase võrdlusaluse väljaandmise lõpetamise kuupäeva uuesti läbi räägitud. Kui kasutatakse raamlepinguid, kohaldatakse võrdlusaluse määratud asendamist ainult tehingute suhtes, mis on sõlmitud enne asjaomast asendamise kuupäeva, isegi kui hilisemad tehingud võivad tehniliselt olla osa samast lepingust. Asendusvõrdlusaluse määramine ei tohiks mõjutada direktiivis 2014/65/EL määratletud lepinguid või finantsinstrumente, milles on juba kehtestatud sobiv asendussäte võrdlusaluse väljaandmise alalise lõpetamise puhuks.

(11) Asendusvõrdlusaluse määrava rakendusakti vastuvõtmine komisjoni poolt ei tohiks takistada lepinguosalisi leppimast kokku võrdlusaluse teistsuguses asendamises.

(12) Võrdlusalused ja nende lepinguliselt kokkulepitud asendusmäärad võivad aja jooksul oluliselt ja ootamatult üksteisest lahkneda ning sellest tulenevalt ei pruugi need enam esindada sedasama aluseks olevat majandusolukorda või viia majanduslikult vastuvõtmatute tulemusteni. Sellised juhtumid võivad hõlmata võrdlusaluse ja lepinguliselt kokku lepitud asendusmäära lahknevuse märkimisväärset suurenemist aja jooksul või olukordi, kus lepinguliselt kokkulepitud asendussäte muudab võrdlusaluse intressimäära muutuvalt fikseeritule. Kuna see küsimus võib tekkida mitmes liikmesriigis ja sageli mõjutaksid sellised juhtumid ka lepinguosalisi eri liikmesriikides, tuleks seda käsitleda ühtlustatult, et hoida ära õiguskindlusetus, ülemäärased kohtuvaidlused ja sellest tulenev võimalik märkimisväärne kahjulik mõju siseturule või tagajärjed üksikute liikmesriikide või liidu finantsstabiilsusele. Seega tuleks rakendusaktiga kehtestatud asendusvõrdlusalust kasutada teatavatel eeltingimustel võrdlusaluse asendamisel, kui asjaomased liikmesriigi ametiasutused, näiteks makrotasandi usaldatavusjärelevalve asutused, süsteemse riski nõukogud või keskpangad, on teinud kindlaks, et algselt kokku lepitud asendussäte ei kajasta enam majandusolukorda, mida lõpetamisel olev võrdlusalus oli mõeldud hindama, või et asendussäte võiks kujutada endast ohtu finantsstabiilsusele. Asjaomased liikmesriigi ametiasutused peaksid korraldama hindamise, kui üks või mitu potentsiaalselt huvitatud osapoolt on neid teavitanud sellest, et üldiselt kasutatav asendussäte ei pruugi sobida. Sellist hindamist ei tohiks sellegipoolest teha lepingute kaupa. Asjaomased liikmesriigi ametiasutused peaksid olema kohustatud teavitama komisjoni ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet (edaspidi „Väärtpaberiturujärelevalve“) sellest hindamisest.

(13) Lepinguosalised vastutavad oma lepinguliste kokkulepete analüüsimise eest määramaks kindlaks olukorrad, mida lepingu asendussättega kavatsetakse hõlmata. Kui lepingu või direktiivis 2014/65/EL määratletud finantsinstrumendi tõlgendamisel ilmneb, et osalised ei kavatsenud hõlmata valitud võrdlusaluse väljaandmise alalist lõpetamist, peaks käesoleva määruse kohaselt määratav võrdlusaluse kohustuslik asendamine tagama kõnealuse võrdlusaluse väljaandmise alalise lõpetamise puhuks kaitse.

(14) Võttes arvesse, et võrdlusaluse asendamine võib nõuda selliste võrdlusalust järgivate direktiivis 2014/65/EL määratletud lepingute või finantsinstrumentide muutmist, mille puhul on muudatused vajalikud asendusvõrdlusaluse kasutamiseks või kohaldamiseks, peaks komisjonil olema õigus sätestada rakendusaktis vastavad kohandamiseks vajalikud muudatused.

(15) Selliste võrdlusaluste puhul, mida komisjon on ühes liikmesriigis tunnustanud kriitilise tähtsusega võrdlusalusena vastavalt määrusele (EL) 2016/1011 ja mille väljaandmise lõpetamine või likvideerimine võiks häirida märkimisväärselt selle liikmesriigi finantsturgude toimimist, peaks asjaomane pädev asutus võtma kooskõlas riigi õigusega vajalikke meetmeid sellise häire ärahoidmiseks.

(16) Kui liikmesriik ühineb euroalaga ja kui järgnev sisendandmete puudumine riigisisese võrdlusaluse arvutamiseks eeldab selle võrdlusaluse asendamist, peaks kõnealusel liikmesriigil olema võimalus näha ette üleminek kõnealuselt riigisiseselt võrdlusaluselt asendusvõrdlusalusele. Sellisel juhul peaks kõnealune liikmesriik võtma arvesse tarbijate staatust lepinguosalisena ja tagama, et üleminek ei mõjutaks neid ebasoodsalt vajalikust suuremal määral.

(17) Et määrata kindlaks teatavad kolmandate riikide hetke vahetuskursi võrdlusalused, mis määruse (EL) 2016/1011 kohaldamisalast välja arvatakse, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses mittekonverteeritavate valuutade hetke vahetuskursi võrdlusaluste väljaarvamisega juhul, kui asjaomaseid hetke vahetuskursi võrdlusaluseid kasutatakse valuuta arvelduseta vahetuskursi tuletislepingute kohaste väljamaksete arvutamiseks. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ([7]) sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(18) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et ta määraks kindlaks asendusvõrdlusaluse, et asendada kõik viited sellele võrdlusalusele direktiivis 2014/65/EL määratletud lepingutes või finantsinstrumentides, mida pole rakendusakti kohaldamise kuupäevaks uuesti läbi räägitud. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([8]). Õiguskindlus eeldab, et komisjon kasutab neid rakendamisvolitusi üksnes täpselt kindlaks määratud käivitavate sündmuste korral, mille puhul näidatakse selgelt, et asendatava võrdlusaluse haldamine ja avaldamine lõpetatakse püsivalt.

(19) Komisjon peaks kasutama oma rakendamisvolitusi üksnes olukordades, kus tema hinnangul võib võrdlusaluse väljaandmise lõpetamine või likvideerimine tuua kaasa negatiivsed tagajärjed, mis häiriks märkimisväärselt liidu finantsturgude või reaalmajanduse toimimist. Peale selle peaks komisjon kasutama oma rakendamisvolitusi üksnes juhul, kui on saanud selgeks, et asjaomase võrdlusaluse representatiivsust pole võimalik taastada või et võrdlusaluse väljaandmine lõpetatakse püsivalt.

(20) Enne oma rakendamisvolituste kasutamist asendusvõrdlusaluse määramiseks peaks komisjon korraldama avaliku konsultatsiooni ja võtma arvesse soovitusi, mille on esitanud asjaomased sidusrühmad ja eelkõige erasektori töörühmad, kes tegutsevad ametiasutuse või keskpanga egiidi all. Need soovitused peaksid põhinema ulatuslikel avalikel konsultatsioonidel ja eksperditeadmistel sobivaima asendusmäära kohta intressimäära võrdlusalusele, mille väljaandmine on lõpetamisel. Komisjon peaks võtma arvesse ka teiste asjaomaste sidusrühmade, sealhulgas võrdlusnäitaja halduri pädeva asutuse ja Väärtpaberiturujärelevalve soovitusi.

([7]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(21) Määruse (EL) 2016/1011 vastuvõtmise ajal eeldati, et kolmandad riigid võtavad 2021. aasta lõpuks vastu sarnase regulatiivse korra finantssektori võrdlusaluste kohta ning et kolmandate riikide võrdlusaluste kasutamine liidus järelevalvealuste isikute poolt tagatakse komisjoni vastuvõetavate samaväärsuse otsustega või pädevate asutuste poolse tunnustamise või kinnitamisega. Selles osas on siiski tehtud vähe edusamme. Finantssektori võrdlusaluste regulatiivse korra kohaldamisala erineb liidus ja kolmandates riikides märkimisväärselt. Seetõttu, et tagada siseturu tõrgeteta toimimine ja kolmandate riikide võrdlusaluste kättesaadavus liidus kasutamiseks pärast üleminekuperioodi lõppu, peaks komisjon esitama 15. juuniks 2023 aruande käesoleva määrusega muudetud määruse (EL) 2016/1011 kohaldamisala kohta, pöörates erilist tähelepanu selle mõjule kolmandate riikide võrdlusaluste kasutamisele liidus. Komisjon peaks selles aruandes analüüsima sellise reguleerimise ulatusliku kohaldamisala tagajärgi liidu halduritele ja võrdlusaluste kasutajatele, pidades silmas ka kolmandate riikide võrdlusaluste jätkuvat kasutamist. Komisjon peaks eelkõige hindama, kas määrust (EL) 2016/1011 on vaja veelgi muuta, et selle kohaldamisala piirduks ainult teatavat tüüpi võrdlusaluste halduritega või halduritega, kelle võrdlusaluseid liidus laialdaselt kasutatakse.

(22) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ([9]) on hiljuti muudetud eesmärgiga tagada turuosalistele selgus, et lepingutele, mis on sõlmitud või mida on uuendatud enne seda, kui kliirimise või võimendustagatise nõudeid hakati kohaldama selliste börsiväliste tuletislepingute suhtes, mille puhul järgitakse võrdlusalust (edaspidi „varasemad lepingud"), ei kohaldata kõnealuseid nõudeid, kui neid lepinguid muudetakse järgitava võrdlusaluse osas ja kui muudatuste ainus eesmärk on asendusvõrdlusaluse rakendamine või asendusvõrdlusaluse rakendamise ettevalmistamine või sellega seoses asendussätete lepingutesse lisamine üleminekul uuele võrdlusalusele võrdlusaluse reformimise käigus. Võrdlusaluse reformimine põhineb rahvusvaheliselt koordineeritud töösuundadel ja algatustel, mille eesmärk on reformida võrdlusmäärad, et need vastaksid Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni avaldatud rahvusvahelistele finantssektori võrdlusaluste põhimõtetele. Määruse (EL) 2016/1011 kohaselt peavad järelevalvealused isikud koostama töökindlad kirjalikud kavad, milles kavandatakse meetmed, mida nad võrdlusaluse olulise muutmise või selle väljaandmise lõpetamise korral võtavad, ja neid kavasid haldama, ning nad peavad kajastama neid kavasid ka lepingulistes suhetes klientidega. Selleks et lihtsustada kõnealuste kohustuste täitmist turuosalistele ja toetada turuosaliste tegevust selliste börsiväliste tuletislepingute usaldusväärsuse suurendamiseks, mille puhul järgitakse võrdlusalust, mida võidakse reformida, tuleks määrust (EL) nr 648/2012 täiendavalt muuta, selgitamaks, et varasemate lepingute suhtes ei kohaldata kliiringu- või võimendustagatise nõudeid, kui neid lepinguid muudetakse üksnes selleks, et asendada järgitav võrdlusalus võrdlusaluse reformimise tõttu.

Seepärast kohaldatakse seda erandit üksnes lepingumuudatuste suhtes, mis on vajalikud asendusvõrdlusaluse rakendamiseks või selle rakendamise ettevalmistamiseks võrdlusaluse reformimise tõttu või selleks, et kehtestada võrdlusaluse asendussätted, et suurendada asjaomaste lepingute usaldusväärsust. Kõnealuste muudatuste eesmärk peaks olema tagada turuosalistele selgus ning need ei tohiks mõjutada kliirimis- ja võimendustagatise kohustuste kohaldamisala seoses börsiväliste tuletislepingute muudatustega muudel eesmärkidel või seoses asendamise või uuendamisega, näiteks vastaspoolte muutumisega.

(23) Seetõttu tuleks määruseid (EL) 2016/1011 ja (EL) nr 648/2012 vastavalt muuta.

(24) Võttes arvesse asjaolu, et LIBOR pole alates 1. jaanuarist 2021 enam määruse (EL) 2016/1011 tähenduses kriitilise tähtsusega võrdlusalus, peaks käesolev määrus kiireloomulisena jõustuma viivitamata järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) 2016/1011 muutmine

Määrust (EL) 2016/1011 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõikesse 2 lisatakse järgmine punkt:

„i) hetke vahetuskursi võrdlusalus, mille komisjon on määranud vastavalt artikli 18a lõikele 1.“

2) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine punkt:

„22a) „hetke vahetuskursi võrdlusalus“ – võrdlusalus, mis peegeldab ühes vääringus väljendatud mõne muu vääringu või valuutakorvi hinda varaseimal võimalikul väärtuspäeval toimuva ülekande puhul;“;

b) punkti 24 alapunkti a alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punktis 24 määratletud kauplemiskohalt või kolmandas riigis asuvalt kauplemiskohalt, mille puhul komisjon on vastu võtnud rakendusotsuse selle kohta, et kõnealuse riigi õigus- ja järelevalveraamistiku mõju käsitatakse samaväärsena Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 600/2014 (*) artikli 28 lõike 4 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL artikli 25 lõike 4 tähenduses, või reguleeritud turult, mida käsitatakse samaväärsena määruse (EL) nr 648/2012 artikli 2a tähenduses, kuid igal juhul ainult finantsinstrumente puudutavate tehinguandmete puhul;

_____

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).“

3) III jaotise 2. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Intressimäära võrdlusalused ja hetke vahetuskursi võrdlusalused“.

4) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 18a*

Hetke vahetuskursi võrdlusalused

1. Komisjon võib määrata hetke vahetuskursi võrdlusaluse, mida haldavad väljaspool liitu asuvad haldurid, kui täidetud on mõlemad järgmised kriteeriumid:

a) hetke vahetuskursi võrdlusalus viitab sellise kolmanda riigi sellise valuuta hetke vahetuskursile, mis pole vabalt konverteeritav, ning

b) hetke vahetuskursi võrdlusalust kasutatakse sageli, süstemaatiliselt ja korrapäraselt, et maandada vahetuskursside ebasoodsaid muutusi.

2. Komisjon korraldab 31. detsembriks 2022 avaliku konsultatsiooni, et teha kindlaks hetke vahetuskursi võrdlusalused, mis vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele.

3. Komisjon võtab 15. juuniks 2023 kooskõlas artikliga 49 vastu delegeeritud õigusakti, et koostada käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavate hetke vahetuskursi võrdlusaluste loetelu. Komisjon ajakohastab vajadusel nimetatud loetelu.“

5) III jaotisesse lisatakse järgmine peatükk:

„*4.a PEATÜKK*

Võrdlusaluse kohustuslik asendamine

Artikkel 23a

Võrdlusaluse kohustusliku asendamise ulatus

Seda peatükki kohaldatakse

a) lepingu või direktiivis 2014/65/EL määratletud finantsinstrumendi suhtes, mis järgib võrdlusalust ja mida reguleeritakse ühe liikmesriigi õigusega, ning

b) lepingu suhtes, mille osalised on kõik asutatud liidus ja mis järgivad võrdlusalust ning millele kohaldatakse kolmanda riigi õigust, kuid mille puhul kõnealuse õigusega ei ole ette nähtud võrdlusaluse nõuetekohast likvideerimist.

Artikkel 23b

Võrdlusaluse asendamine liidu õigusaktiga

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse

a) võrdlusaluste suhtes, mida käsitatakse kriitilise tähtsusega võrdlusalustena artikli 20 lõike 1 punkti a või c kohaselt vastu võetud rakendusakti alusel;

b) esitatud sisendandmetel põhinevate võrdlusaluste suhtes, kui nende väljaandmise lõpetamine või likvideerimine häiriks märkimisväärselt finantsturgude toimimist, ning

c) kolmandate riikide võrdlusaluste suhtes, kui nende väljaandmise lõpetamine või likvideerimine häiriks märkimisväärselt finantsturgude toimimist liidus või kujutaks endast liidu finantssüsteemile süsteemset riski.

2. Komisjon võib määrata võrdlusalusele ühe või mitu asendusvõrdlusalust juhul, kui on toimunud vähemalt üks järgmistest sündmustest:

a) võrdlusaluse halduri pädev asutus on teinud avaliku avalduse või avaldanud teabe, milles on teatanud, et võrdlusalus ei peegelda enam selle aluseks olevat turgu või majandusolukorda; artikli 20 lõike 1 punkti a või c kohaselt vastu võetud rakendusakti alusel kriitilise tähtsusega käsitatava võrdlusaluse puhul avaldab kõnealuse kriitilise tähtsusega võrdlusaluse pädev asutus sellise teate alles pärast seda, kui artiklis 23 sätestatud õigusi on kasutatud ning võrdlusalus ei peegelda endiselt selle aluseks olevat turgu või majandusolukorda;

b) võrdlusaluse haldur või halduri nimel tegutsev isik on teinud avaliku avalduse või avaldanud teabe, milles on teatanud, või selline avalik avaldus on tehtud või on avaldatud teave, et see haldur alustab selle võrdlusaluse nõuetekohast likvideerimist või lõpetab püsivalt või määramata ajaks selle võrdlusaluse väljaandmise või teatavate tähtaegade või teatavate valuutade teatavaks tegemise, mille jaoks toimub selle võrdlusaluse arvutamine, eeldusel et nimetatud avalduse tegemise või teabe avaldamise ajal puudub haldur, kes jätkaks selle võrdlusaluse väljaandmist;

c) võrdlusaluse halduri pädev asutus või üksus, mis on selle võrdlusaluse halduri suhtes pädev maksejõuetuse või kriisilahenduse valdkonnas, on teinud avaliku avalduse või avaldanud teabe, milles on teatanud, et haldur alustab selle võrdlusaluse nõuetekohast likvideerimist või lõpetab püsivalt või määramata ajaks selle võrdlusaluse väljaandmise või teatavate tähtaegade või teatavate valuutade teatavaks tegemise, mille jaoks toimub selle võrdlusaluse arvutamine, juhul kui nimetatud avalduse tegemise või teabe avaldamise ajal puudub haldur, kes jätkaks selle võrdlusaluse väljaandmist; või

d) võrdlusaluse halduri pädev asutus tunnistab kehtetuks või peatab tegevusloa vastavalt artiklile 35 või tunnustuse vastavalt artikli 32 lõikele 8 või nõuab kinnituse lõpetamist vastavalt artikli 33 lõikele 6, juhul kui kehtetuks tunnistamise, peatamise või kinnituse lõpetamise ajal puudub haldur, kes jätkaks selle võrdlusaluse väljaandmist ning kui haldur alustab võrdlusaluse nõuetekohast likvideerimist või lõpetab püsivalt või määramata ajaks selle võrdlusaluse väljaandmise või teatavate tähtaegade või teatavate valuutade teatavaks tegemise, mille jaoks toimub selle võrdlusaluse arvutamine.

3. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel asendab artiklis 23a osutatud lepingutes ja finantsinstrumentides asendusvõrdlusalus kõik viited sellele võrdlusalusele, kui nimetatud lepingud ja finantsinstrumendid ei sisalda:

a) asendussätet või

b) sobivaid asendussätteid.

4. Lõike 3 punkti b kohaldamisel käsitatakse asendussätet sobimatuna, kui

a) see ei hõlma alalist asendusvõrdlusalust võrdlusalusele, mille väljaandmine on lõpetamisel, või

b) selle kohaldamine eeldab täiendavat nõusolekut kolmandatelt isikutelt, mida ei ole antud, või

c) see näeb ette asendusvõrdlusaluse, mis ei kajasta enam aluseks olevat turgu või majandusolukorda, mida võrdlusalus, mille väljaandmine on lõpetamisel, peaks mõõtma, või teeb seda märkimisväärse erinevusega, ning selle kasutamisel võiks olla kahjulik mõju finantsstabiilsusele.

5. Võrdlusaluse asendamine lepinguliselt kindlaks määratud asendusmääraga ei kajasta enam aluseks olevat turgu või majandusolukorda, mida võrdlusalus, mille väljaandmine on lõpetamisel, peaks mõõtma, või teeb seda märkimisväärse erinevusega, ning sel võiks olla kahjulik mõju finantsstabiilsusele, kui

a) asjaomane riiklik asutus on selle kindlaks teinud konkreetset liiki lepingulise kokkuleppe horisontaalse hindamise põhjal vähemalt ühe huvitatud isiku põhjendatud taotluse alusel ning pärast asjaomaste sidusrühmadega konsulteerimist;

b) pärast punkti a kohaselt tehtud hindamist on üks lepingu- või finantsinstrumendi osalistest vaidlustanud lepingus kindlaks määratud asendussätte hiljemalt kolm kuud enne võrdlusaluse väljaandmise lõpetamist ning

c) lepingu või finantsinstrumendi osalised ei ole pärast punkti b kohast vaidlustamist kokku leppinud alternatiivses asendusvõrdlusaluses kõige hiljem üks tööpäev enne selle võrdlusaluse väljaandmise lõpetamist.

6. Lõike 4 punkti c kohaldamisel teavitab asjaomane riigiasutus põhjendamatu viivituseta komisjoni ja Väärtpaberiturujärelevalvet lõike 5 punktis a osutatud hinnangust. Kui hindamine võib mõjutada rohkem kui ühe liikmesriigi isikuid, viivad kõigi nende liikmesriikide asjaomased asutused hindamise läbi ühiselt.

7. Liikmesriigid määravad asjaomase riigiasutuse, kellel on võimalik teha lõike 5 punktis a osutatud hindamine. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja Väärtpaberiturujärelevalvet asjaomaste riigiasutuste määramisest hiljemalt 14. augustiks 2021.

8. Komisjon võtab kooskõlas artikli 50 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega vastu rakendusaktid, et määrata üks või mitu asendusvõrdlusalust, kui on toimunud vähemalt üks käesoleva artikli lõike 2 osutatud sündmustest.

9. Lõikes 8 osutatud rakendusakt sisaldab järgmist:

a) asendusvõrdlusalus või -võrdlusalused;

b) marginaali kohandus, sealhulgas meetod sellise marginaali kohanduse kindlaksmääramiseks, mida kohaldatakse selle võrdlusaluse asendusvõrdlusaluse suhtes, mille väljaandmine on lõpetamisel, selle asendamise kuupäeval iga konkreetse ajavahemiku puhul, et võtta arvesse likvideeritavalt võrdlusaluselt asendusvõrdlusalusele ülemineku või võrdlusaluse väljavahetamise mõju asendusvõrdlusalusele;

c) olulised kohandamiseks vajalikud muudatused, mis on seotud asendusvõrdlusalusega ja selle kasutamiseks või kohaldamiseks põhjendatult vajalikud, ning

d) kuupäev, millest alates asendusvõrdlusalust või -võrdlusaluseid kohaldatakse.

10. Lõikes 8 osutatud rakendusakti vastuvõtmisel võtab komisjon võimaluse korral arvesse valuutapiirkonna eest vastutava keskpanga, kus asjaomane võrdlusalus likvideeritakse, või avaliku sektori asutuste või keskpanga egiidi all tegutseva alternatiivse viiteintressimäära töörühma soovitusi võrdlusaluse asendamise, kohandamiseks vajalike muudatuste ja marginaali kohta. Enne rakendusakti vastuvõtmist korraldab komisjon avaliku konsultatsiooni ja võtab arvesse teiste asjaomaste sidusrühmade, sealhulgas võrdlusaluse halduri pädeva asutuse ja Väärtpaberiturujärelevalve soovitusi.

11. Olenemata käesoleva artikli lõike 5 punktist c ei kasutata komisjoni poolt käesoleva artikli lõike 2 kohaselt määratud asendusvõrdlusalust juhul, kui kõik artiklis 23a osutatud lepingu või finantsinstrumendi osalised või nende nõutav enamus on leppinud kokku teistsuguse asendusvõrdlusaluse kasutamises enne või pärast käesoleva artikli lõikes 8 osutatud rakendusakti kohaldamise kuupäeva.

Artikkel 23c

Võrdlusaluse asendamine riigi õigusaktiga

1. Selle liikmesriigi pädev asutus, kus asub enamik sisendandmete esitajaid, võib määrata ühe või mitu artikli 20 lõike 1 punktis b osutatud asendusvõrdlusalust, juhul kui on toimunud vähemalt üks järgmistest sündmustest:

a) võrdlusaluse halduri pädev asutus on teinud avaliku avalduse või avaldanud teabe, milles on teatanud, et võrdlusalus ei peegelda enam selle aluseks olevat turgu või majandusolukorda; pädev asutus avaldab sellise teate alles pärast seda, kui artiklis 23 sätestatud õigusi on kasutatud ning võrdlusalus ei peegelda endiselt aluseks olevat turgu või majandusolukorda;

b) võrdlusaluse haldur või halduri nimel tegutsev isik on teinud avaliku avalduse või avaldanud teabe, milles on teatanud, või selline avalik avaldus on tehtud või selline teave on avaldatud, et haldur alustab võrdlusaluse nõuetekohast likvideerimist või lõpetab püsivalt või määramata ajaks võrdlusaluse väljaandmise või võrdlusaluse teatavate tähtaegade või teatavate valuutade teatavaks tegemise, mille jaoks toimub kõnealuse võrdlusaluse arvutamine, eeldusel et nimetatud avalduse tegemise või teabe avaldamise ajal puudub haldur, kes jätkaks võrdlusaluse väljaandmist;

c) võrdlusaluse halduri pädev asutus või üksus, mis on selle võrdlusaluse halduri suhtes pädev maksejõuetuse või kriisilahenduse valdkonnas, on teinud avaliku avalduse või avaldanud teabe, milles on teatanud, et haldur alustab võrdlusaluse nõuetekohast likvideerimist või lõpetab püsivalt võrdlusaluse väljaandmise või võrdlusaluse teatavate tähtaegade või teatavate valuutade teatavaks tegemise, mille jaoks toimub kõnealuse võrdlusaluse arvutamine, eeldusel et nimetatud avalduse tegemise või teate avaldamise ajal puudub haldur, kes jätkaks selle võrdlusaluse väljaandmist; või

d) võrdlusaluse halduri pädev asutus tunnistab kehtetuks või peatab tegevusloa vastavalt artiklile 35, eeldusel et kehtetuks tunnistamise või peatamise ajal puudub haldur, kes jätkaks võrdlusaluse väljaandmist ning võrdlusaluse haldur alustab selle nõuetekohast likvideerimist või lõpetab püsivalt või määramata ajaks võrdlusaluse väljaandmise või teatavate tähtaegade või teatavate valuutade teatavaks tegemise, mille jaoks toimub võrdlusaluse arvutamine.

2. Kui liikmesriik määrab kooskõlas lõikega 1 võrdlusalusele ühe või mitu asendusvõrdlusalust, teavitab selle liikmesriigi pädev asutus sellest viivitamata komisjoni ja Väärtpaberiturujärelevalvet.

3. Asendusvõrdlusalus asendab kõik viited sellele võrdlusalusele lepingutes ja finantsinstrumentides artikli 23a kohaselt, kui on täidetud mõlemad järgmised tingimused:

a) sellised lepingud või finantsinstrumendid, mis järgivad võrdlusalust, mille väljaandmine on lõpetamisel, asendusvõrdlusaluse määramiseks vastu võetud riigisisese õigusakti kohaldamise alguskuupäeval, ning

b) sellised lepingud või finantsinstrumendid, mis ei sisalda asendussätet või sisaldavad asendussätet, mis ei näe ette püsivat asendusvõrdlusalust võrdlusalusele, mille väljaandmine on lõpetamisel.

4. Liikmesriigi või pädeva asutuse poolt käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määratud asendusvõrdlusalust ei kasutata juhul, kui artiklis 23a osutatud lepingu või finantsinstrumendi kõik osalised või nõutav enamus on leppinud kokku teistsuguse asendusvõrdlusaluse kasutamises enne või pärast asjaomase riigisisese õigusnormi kohaldamise alguskuupäeva.“

6) Artikli 28 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Järelevalvealused isikud, v.a lõikes 1 osutatud haldur, kes kasutavad võrdlusalust, koostavad töökindla kirjaliku kava, milles kavandatakse meetmed, mida nad võrdlusaluse olulise muutumise või selle väljaandmise lõpetamise korral võtavad, ja haldavad seda kava. Kui see on teostatav ja asjakohane, määratakse niisuguses kavas üks või mitu alternatiivset võrdlusalust, mida võib järgida nende võrdlusaluste asemel, mida enam välja ei anta, ja märgitakse ära põhjused, miks niisugused võrdlusalused võiksid olla sobilikud alternatiivid. Järelevalvealused isikud esitavad kava ja selle hilisemad versioonid taotluse korral ja põhjendamatu viivituseta asjaomasele pädevale asutusele ning kajastavad seda lepingulistes suhetes klientidega.“

7) Artiklisse 29 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Järelevalvealune isik võib ka kasutada artiklis 23b või 23c sätestatud korras määratud asendusvõrdlusalust.“

8) Artiklit 49 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„2b. Artikli 18a lõikes 3 ja artikli 54 lõikes 7 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 13. veebruarist 2021.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 18a lõikes 3 ja artikli 54 lõikes 7 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„6a. Artikli 18a lõike 3 või artikli 54 lõike 7 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

9) Artikli 51 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui komisjon ei ole võtnud vastu artikli 30 lõikes 2 või 3 osutatud samaväärsuse otsust või kui haldur ei ole artikli 32 kohaselt tunnustatud või võrdlusalus ei ole artikli 33 kohaselt kinnitatud, võivad järelevalvealused isikud kasutada liidu piires kolmanda riigi võrdlusalust üksnes selliste finantsinstrumentide ja -lepingute ning investeerimisfondide tootlikkuse mõõtmise puhul, mis juba järgivad sellist võrdlusalust või mis lisavad sellisele võrdlusalusele viite enne 31. detsembrit 2023.

Esimest lõiku ei kohaldata võrdlusaluste suhtes, mille on välja andnud haldurid, kes asuvad üleminekuperioodil liidust ümber kolmandasse riiki. Pädev asutus teavitab Väärtpaberiturujärelevalvet vastavalt artiklile 35. Väärtpaberiturujärelevalve koostab kolmandate riikide võrdlusaluste loetelu, mille suhtes esimest lõiku ei kohaldata.“

10) Artikli 54 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Komisjon esitab hiljemalt 15. juuniks 2023 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb käesoleva määruse kohaldamisala, eelkõige seoses kolmandate riikide võrdlusaluste jätkuva kasutamisega järelevalvealuste isikute poolt ja kehtiva raamistiku võimalike puudustega. Aruandes hinnatakse eelkõige seda, kas käesolevat määrust on vaja muuta, et piirata selle kohaldamisala ainult teatavat tüüpi võrdlusaluste väljaandmisele või liidus laialdaselt kasutatavate võrdlusaluste väljaandmisele ning, kui see on asjakohane, lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.

7. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 49 hiljemalt 15. juuniks 2023 vastu delegeeritud õigusakt, et pikendada artikli 51 lõikes 5 osutatud üleminekuperioodi kõige rohkem 31. detsembrini 2025, kui käesoleva artikli lõikes 6 osutatud aruandest nähtub, et vastasel juhul takistaks see järelevalvealustel isikutel märkimisväärselt teatavate kolmandate riikide võrdlusaluste jätkuvat kasutamist liidus või see oleks ohuks finantsstabiilsustele.“

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 648/2012 muutmine

Määruse (EL) nr 648/2012 artikkel 13a asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 13a*

Varasemate lepingute muutmine võrdlusaluste reformi läbiviimise eesmärgil

1. Vastaspooled võivad jätkuvalt kohaldada 13. veebruaril 2021 kehtivat artikli 11 lõikes 3 osutatud riskijuhtimise korda börsiväliste tuletislepingute suhtes, mida ei kliiri kesksed vastaspooled ning mis on sõlmitud või mida on uuendatud enne artikli 11 lõike 3 kohase riskijuhtimise korra kehtestamise kohustuse jõustumise kuupäeva, kui pärast 13. veebruari 2021 muudetakse või uuendatakse kõnealuseid lepinguid ainsa eesmärgiga asendada järgitav võrdlusalus või lisada selles lepingus järgitava võrdlusaluse jaoks asendussäte.

2. Lepingute suhtes, mis on sõlmitud või mida on uuendatud enne artikli 4 kohase kliirimiskohustuse jõustumise kuupäeva ning mida pärast 13. veebruari 2021 muudetakse või uuendatakse ainsa eesmärgiga asendada järgitav võrdlusalus või lisada selles lepingus järgitava võrdlusaluse jaoks asendussäte, ei kohaldata sel põhjusel artiklis 4 osutatud kliirimiskohustust.

3. Lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse üksnes selliste börsiväliste tuletislepingute suhtes, mille muutmine või uuendamine

a) on vajalik võrdlusaluse asendamiseks võrdlusaluse reformist tulenevalt;

b) ei muuda lepingus võrdlusaluse järgimisest tulenevat majanduslikku sisu ega riskitegurit ning

c) ei hõlma muid muudatusi ühegi selle lepingu õigusliku tingimuse suhtes, mis ei seondu järgitava võrdlusalusega, ja võib seega muuta lepingut viisil, mis tegelikult nõuab selle käsitlemist uue lepinguna.“

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates *Euroopa Liidu Teatajas* ilmumisele järgnevast päevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. veebruar 2021

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
President	*eesistuja*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS